

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 28/2025
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у поступку подносиоца приговора АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Петар Бојовић из ..., ради утврђења повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Обреновцу и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Обреновцу.

Образложење

Подносилац АА је 09.10.2024. године, преко пуномоћника адвоката, Основном суду у Обреновцу поднео приговор ради покретања поступка заштите права на суђење у разумном року у предмету тог суда.

Основни суд у Обреновцу се решењем Р4П 81/24 од 29.10.2024. године огласио стварно ненадлежним за поступање по захтеву пуномоћника предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда П1 205/11 и предмет уступио Апелационом суду у Београду на одлучивање. У образложењу решења је навео да је увидом у АВП програм утврђено да је у току поступак по жалби пред Апелационим судом у Београду коме је предмет достављен 14.10.2024. године, због чега сматра да није стварно надлежан да одлучује о приговору.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност те се актом Р4р 185/24 од 26.12.2024. године обратио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности, са образложењем да је подносилац приговор поднео Основном суду у Обреновцу 09.10.2024. године ради покретања поступка заштите права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Обреновцу П1 205/11, а да је предмет достављен Апелационом суду у Београду на поступак по жалби 07.11.2024. године због чега сматра да није надлежан да одлучује о поднетом приговору за убрзање поступка Основног суда у Обреновцу П1 205/11.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 2. Закона о

парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Обреновцу.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015 и 92/2023) прописано је да приговор и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча, чланом 6. став 1. истог закона прописано је да поступак у коме се штити право на суђење у разумном року почиње подношењем приговора, а ставом 2. које све елементе обавезно приговор мора да садржи. Одредбом члана 8. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да председник суда решењем одбацује или одбија приговор без испитног поступка, или води испитни поступак. Одредбом члана 8. став 2. истог закона прописано је да се приговор одбацује ако одсуство неког обавезног елемента онемогућава да се по њему поступа, ако је приговор поднело неовлашћено лице, ако је преурањен или ако је поднет после окончања поступка. Против решења о одбацавању приговора није дозвољена жалба.

У конкретном случају, иако из списка предмета произлази да је у току поступак по жалби и да је предмет Основног суда у Обреновцу П1 205/11 од 07.11.2024. године у Апелационом суду у Београду, Врховни суд налази да је Основни суд у Обреновцу надлежан да одлучи о поднетом приговору предлагача. Ово из разлога јер је приговор поднет Основном суду у Обреновцу па је тај суд дужан да о њему одлучи. Основни суд у Обреновцу није у могућности да се огласи ненадлежним пошто је то супротно циљу убрзавања поступка прописаног Законом о заштити права на суђење у разумном року. При одлучивању, тај суд има могућност да приговор одбаци или одбије, што зависи, између осталог, и од тога да ли се пред њим води поступак или је евентуално окончан.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић